

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 506

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 831 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 852 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil	10-12
Decizia nr. 832 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-5	Decizia nr. 854 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil	12-13
Decizia nr. 839 din 2 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	5-7	Decizia nr. 913 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 și ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției	14-15
Decizia nr. 843 din 2 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a celor ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	7-8	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 844 din 2 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996....	9-10	807. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit și pentru stabilirea contravențiilor și a modului de sancționare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 82/2003.....	16-30
		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		588. — Decizie privind înființarea și componența Consiliului pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 831**

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Șandor în Dosarul nr. 6.054/211/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.054/211/2005, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Maria Șandor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece în situația admiterii unui motiv de recurs de ordine publică se ajunge la situația sancționării unei părți în proces fără culpă, cu reluarea procedurii din fazele inferioare, încălcându-se astfel dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Se determină astfel o gravă inechitate juridică, mai ales în situația unei fraude, determinată prin fapta sau la determinarea părții adverse.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată. Arată că termenul rezonabil al soluționării recursului nu constituie un drept absolut în aprecierea căruia să fie înlăturate dispoziții prin care s-ar putea asana o hotărâre de existența unor motive de nulitate a acesteia, scopul și finalitatea procesului fiind ca hotărârea ce urmează a se da să fie conformă cu legea. În ceea ce privește dispozițiile art. 304 pct. 5 din Codul de procedură civilă, acestea constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil câtă vreme prin legalitatea actelor de procedură se apără drepturi procesuale ale părților.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu conțin norme care să aducă atingere dreptului părții interesate la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 304 pct. 5: *„Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate:[...]*

5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat formele de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 105 alin. 2”;

— Art. 306 alin. 2: *„Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbatere părților.”*

Se susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea constată că, în argumentarea criticilor formulate, se pornește de la o premisă greșită constând în absolutizarea exigenței termenului rezonabil. Or, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră, printre alte cerințe ale dreptului la un proces echitabil, și pe cea a celerității procedurilor judiciare, impune respectarea tuturor garanțiilor ce caracterizează acest drept. În același sens, dispozițiile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție reglementează, în alin. (3), dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Curtea observă că dispozițiile art. 304 pct. 5 și cele ale art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie temeiuri de drept ale controlului judiciar exercitat pe calea recursului, sunt menite să apere drepturile procesuale ale părților, așadar dau expresie exigențelor dreptului la un proces echitabil, precum și principiului dreptății, ca dimensiune fundamentală a statului de drept. Așa fiind, nu pot fi reținute criticile potrivit cărora reglementarea posibilității invocării motivelor de nelegalitate de ordine publică a hotărârilor

judecătorești în cadrul căii de atac a recursului ar contraveni dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, prin faptul că, în acest fel, s-ar prelungi durata procesului. Este de reținut în acest sens și precizarea făcută de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, potrivit căreia nu se poate

reproșa unui reclamant faptul că, în cadrul duratei unei proceduri judiciare contestate, el a pus în valoare toate căile de atac de care dispunea în dreptul intern (*Cauza Erkner și Hofauer împotriva Austriei*, 1987).

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Șandor în Dosarul nr. 6.054/211/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 832

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Claudiu Bogdan Chelaru în Dosarul nr. 1.450/177/2008 al Judecătoriei Aleșd.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.450/177/2008, **Judecătoria Aleșd a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Claudiu Bogdan Chelaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că:

— art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede criteriile de individualizare a sancțiunii care determină tergiversarea soluționării cauzei, instanța fiind obligată să verifice antecedentele contravenționale ale petentului, ceea ce determină încălcarea stabilității efectelor actelor administrative;

— art. 32 alin. (2) din același act normativ instituie o excepție nepermisă în ceea ce privește controlul judecătoresc al actelor administrative și, totodată, îngreudește liberul acces la justiție, deoarece determină petentul să efectueze cheltuieli cu deplasarea și favorizează organul constatator, litigiul fiind soluționat de instanța din raza sa teritorială;

— art. 33 din același act normativ obligă instanța să soluționeze cauza grabnic, prin urmare fără o analiză temeinică a situației de fapt, ceea ce încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției;

— art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neconstituțional, deoarece, prin instituirea prezumției relative de adevăr și legalitate a procesului-verbal de contravenție, se

încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Judecătoria Aleșd apreciază că nu sunt întemeiate criticile formulate, deoarece textele de lege ce fac obiectul excepției sunt în concordanță cu principiile constituționale, precum și cu cele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Textele de lege ce fac obiectul excepției au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (3): „*Sanctiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.*”;

— Art. 32 alin. (2): „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”;

— Art. 33: „*(1) Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.*

(2) *În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație, judecătoria va cita și societatea de*

asigurări menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției.”;

— Art. 34 alin. (1): „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (6) potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților administrative pe calea contenciosului administrativ este garantat, și pe cele ale art. 129 privind căile de atac, cu raportare la art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind prezumția de nevinovăție ca dimensiune a dreptului la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport de aceleași dispoziții din Constituție și din acte internaționale și față de critici similare. Într-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că dispozițiile art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, criticate fie separat, fie împreună cu alte texte din același act normativ, dar din perspectiva unor susțineri asemănătoare, sunt constituționale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 259 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 216 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 28 martie 2008, Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Decizia nr. 167 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, și Decizia nr. 179 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea acestei jurisprudențe, cele statuate anterior de Curte sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Claudiu Bogdan Chelaru în Dosarul nr. 1.450/177/2008 al Judecătorei Aleșd.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 839

din 2 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Silvana Constantinescu în Dosarul nr. 35.537/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 35.537/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție invocată de Silvana Constantinescu într-o cauză având ca obiect o acțiune în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1) și (2), art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) din Constituție, deoarece faptul că locuințele închiriate „fac obiect al proprietății private a statului ori că ele se află în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat» nu justifică reglementarea vânzării acestora în mod diferit față de locuințele proprietatea statului sau a unor societăți comerciale, care se vând chiriașilor”. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că legislația privitoare la vânzarea locuințelor ocupate de chiriași nu încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate se stabilesc prin lege, și nici dispozițiile art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție referitoare la obligația statului de a asigura creșterea calității vieții și de a lua măsuri de protecție socială. Or, ordonanța criticată este contrară acestor dispoziții constituționale, precum și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, întrucât nu conține norme de justiție socială.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007. Curtea urmează să examineze această ordonanță așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 229/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 5 noiembrie 2008.

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 47 referitoare la nivelul de trai, ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților și ale art. 135 alin. (2) lit. f) referitoare la economia României.

Examinând excepția, Curtea constată că în jurisprudența sa a mai efectuat controlul de constituționalitate asupra unor dispoziții cuprinse în Legea de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 28/2007, pronunțând Decizia nr. 38 din 30 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 15 februarie 2008.

Prin această decizie, a fost soluționată sesizarea formulată de un număr de 70 de deputați privind neconstituționalitatea art. 18¹ din Legea nr. 229/2008 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007, potrivit căruia deținătorii, persoane fizice sau juridice, care foloseau imobilele prevăzute la art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 și aveau toate taxele aferente folosirii imobilului plătite integral puteau să cumpere acest imobil prin negociere directă. Art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 prevede că „Imobilele, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat» care au situația juridică clarificată și nu sunt grevate de sarcini, pot fi vândute potrivit prevederilor prezentei ordonanțe”, iar art. 11 alin. (2) din același act normativ statuează: „în sensul prezentului capitol, prin imobile se înțeleg construcțiile care au altă destinație decât aceea de locuință, precum și terenurile”.

Autorii sesizării au apreciat că dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 229/2008 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât prin evitarea vânzării la licitație a imobilelor se instituie o măsură discriminatorie față de toate celelalte persoane care, potrivit dreptului comun, au acest drept, creând astfel un regim privilegiat pentru persoanele fizice și juridice de drept privat care foloseau la data apariției Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 aceste imobile.

Cu prilejul examinării criticii de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a statuat, invocând atât practica sa, cât și practica Curții Europene a Drepturilor Omului, că „principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, consacrat de art. 16 alin. (1), ce se corelează cu prevederile cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu înseamnă că reglementarea trebuie să fie uniformă, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit, justificat în mod obiectiv și rațional”.

Cu același prilej, Curtea, examinând și politica legiuitorului român în domeniul vânzării de locuințe construite de stat, a reținut că „legiuitorul român a reglementat vânzarea-cumpărarea locuințelor construite din fondurile statului, deținute de chiriași, prin norme cu caracter social, fiind exceptate de la aplicarea prevederilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/1992, locuințele care depășesc suprafețele maxime prevăzute în actele normative în baza cărora s-au executat locuințele din fondurile statului, precum și locuințele de protocol care au servit sau servesc demnitarilor sau altor persoane alese sau numite în funcții drept locuințe pe durata exercitării funcției, chiar dacă acestea sunt scoase ulterior din evidența locuințelor de protocol, al căror regim juridic a fost stabilit prin Legea locuinței nr. 114/1996 și detaliat prin Ordonanța Guvernului nr. 19/2002”.

Din examinarea comparativă a acestor dispoziții, Curtea a concluzionat cu acel prilej că legiuitorul a reglementat în mod distinct regimul juridic al locuințelor de protocol, proprietate publică a statului, față de cel al locuințelor proprietate privată a statului, constatând însă că din această ultimă categorie pot face parte și locuințele de protocol al căror regim juridic de proprietate publică a fost schimbat în cel de proprietate privată prin hotărâri ale Guvernului, așa cum prevăd dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.

Așadar, trecerea acestor locuințe din categoria locuințelor de protocol proprietate publică și care nu pot fi înstrăinate în categoria locuințelor proprietate privată a statului și care pot fi înstrăinate nu poate justifica aplicarea regimului juridic al prevederilor anterioare — Decretul-lege nr. 61/1990, Legea nr. 85/1992 și Legea locuinței nr. 114/1996 — întrucât foștii chiriași, cumpărătorii ai locuințelor construite din fondurile statului, le-au cumpărat în condițiile unor acte normative de aplicabilitate generală, pe când deținătorii locuințelor de protocol, trecute mai apoi din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a statului, au dobândit calitatea de chiriași fie ca urmare a alegerii lor într-o demnitate publică sau a numirii în funcții publice, numai pe durata exercitării acestora, fie în baza unui act de folosire a locuințelor la care nu aveau dreptul, legea neprevăzând o altă cale legală de a închiria aceste locuințe.

Prin urmare, posibilitatea de a cumpăra astfel de locuințe prin negociere directă creează, în favoarea deținătorilor lor — demnitari, înalți funcționari publici, ori chiriași fără temei legal — un privilegiu nejustificat, obiectiv și rațional față de celelalte persoane care ar dori să le cumpere, poziția socială a acestor deținători nereclamând o măsură cu caracter social din partea statului.

Față de toate aceste considerente, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile referitoare la „vânzarea prin negociere directă” din art. 13, prevăzută la art. I pct. 3, și dispozițiile cuprinse la art. I pct. 6 referitoare la art. 18¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 sunt neconstituționale.

În cauza de față, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate invocate tind să lipsească de eficiență tocmai Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 30 ianuarie 2008, prin care prevederile art. 18¹ din Ordonanța Guvernului

nr. 28/2007, care dădeau posibilitatea vânzării prin negociere directă către chiriași a fostelor locuințe de protocol trecute ulterior din proprietate publică a statului în proprietate privată a acestuia, au fost declarate neconstituționale și eliminate din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 28/2007.

Analizând susținerile autoarei excepției, Curtea constată că aceasta critică Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 tocmai prin prisma faptului că „nu conține norme de justiție socială”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Silvana Constantinescu în Dosarul nr. 35.537/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 843

din 2 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a celor ale art. 81 alin. (2)

lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a celor ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 21.101/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 21.101/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a celor ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost anulată hotărârea acestuia de repartizare a veniturilor bugetului local al municipiului București pe bugete componente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că sectorul, ca subdiviziune a municipiului București, nu are nici personalitate juridică și nici buget propriu distinct de cel al municipiului. Prin urmare, elaborarea și aprobarea de către sectoare a unui buget local distinct de cel al unității administrativ-teritoriale încalcă prevederile constituționale ale art. 3 alin. (3), ale art. 138 alin. (1) și (4), precum și principiul autonomiei financiare locale pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, și cele ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, texte care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 273/2006: „(2) *Dispozițiile prezentei legi se aplică în domeniul elaborării, aprobării, executării și raportării:*

a) *bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, județelor și municipiului București;*”;

— Art. 2 pct. 8 din Legea nr. 273/2006: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...]*

8. *buget local pe ansamblul județului, respectiv al municipiului București — totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București;*”;

— Art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006: „(1) *Bugetele locale și celelalte bugete prevăzute la art. 1 alin. (2) se aprobă astfel:*

a) *bugetele locale, bugetele împrumuturilor externe și interne și bugetele fondurilor externe nerambursabile, de către consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor, județelor și de Consiliul General al Municipiului București, după caz; [...]*”;

— Art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001: „(2) *Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București exercită, în principal, următoarele atribuții: [...]*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și a celor ale art. 81 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 21.101/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

d) *aprobă bugetul local, împrumuturile, virările de credite și modul de utilizare a rezervei bugetare; aprobă contul de încheiere a exercițiului bugetar; stabilesc impozite și taxe locale, precum și taxe speciale, în condițiile legii; [...]*”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 3 alin. (3) privind organizarea administrativă a teritoriului, ale art. 120 alin. (1) privind autonomia locală și ale art. 138 alin. (1) și (4) privind bugetul public național.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Art. 3 alin. (3) din Constituția României consacră organizarea teritoriului, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe, precum și posibilitatea legală a declarării unor orașe ca municipii, fără a face vreo referire la organizarea municipiilor. În privința orașelor se impune, însă, o organizare mai complexă, determinată de mărimea acestora, numărul de locuitori și gradul de dezvoltare economică, revenind sarcina legiuitorului ordinar de a stabili condițiile în care unele orașe sunt declarate municipii. Așadar, modul de organizare a municipiilor și, prin urmare, și a municipiului București este reglementat de prevederile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, care, la art. 1 alin. (2) lit. h), prevede că subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt „*sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor, ale căror delimitare și organizare se fac prin lege*”.

Curtea reține că, în aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție, legiuitorul ordinar a prevăzut atât posibilitatea organizării municipiilor în sectoare sau alte subdiviziuni, cât și dreptul sectoarelor municipiului București de a avea bugete proprii.

De asemenea, Curtea constată că din prevederile art. 138 alin. (1) din Constituție nu se poate desprinde principiul potrivit căruia dreptul de a avea buget propriu ar aparține numai unităților administrativ-teritoriale, cu excluderea subdiviziunilor administrativ-teritoriale, deoarece textul art. 138 alin. (1) nu trebuie interpretat singular, ci coroborat cu cel al art. 138 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „*Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii*”.

Or, tocmai în respectarea art. 138 alin. (4) din Constituție, legiuitorul a adoptat Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, care, prin art. 1 alin. (2) lit. a), art. 2 pct. 8 și art. 19 alin. (1) lit. a), a statuat că la nivelul municipiului București și sectoarele au buget propriu, distinct de bugetul pe ansamblul municipiului București, asimilând, din punct de vedere fiscal, municipiul București cu oricare județ.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 844

din 2 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Wrigley Romania” — S.R.L. București în Dosarul nr. 979/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 26 mai 2009 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, iar în urma deliberărilor, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 2 iunie 2009, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 979/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Wrigley Romania” — S.R.L. București într-o cauză având ca obiect judecarea recursului împotriva unei sentințe de respingere a plângerii autorului excepției ce privea o decizie a Consiliului Concurenței.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996 sunt neconstituționale în raport cu art. 126 din Constituție, întrucât procedura de soluționare a sesizărilor de către Consiliul Concurenței este una jurisdicțională, ceea ce are drept efect calificarea acestuia ca fiind o veritabilă instanță extraordinară. Caracterul de instanță extraordinară a Consiliului Concurenței este dedus din faptul că, pe de o parte, această instituție nu face parte din categoria instanțelor judecătorești, iar pe de altă parte, jurisdicția exercitată de aceasta nu este o jurisdicție specială administrativă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005.

Prevederile legale criticate fac parte, cu excepția art. 26 lit. b) privind atribuțiile Consiliului Concurenței, din cap. V al legii, intitulat „*Procedura de examinare preliminară, de investigare și de luare a deciziilor*”, și reglementează modalitatea de realizare a acestor proceduri de către Consiliul Concurenței.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 126 din Constituție privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 116 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 13 martie 2009, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor legale criticate prin prisma unor critici identice. Cu acel prilej, Curtea a constatat netemeinicia criticilor formulate și a stabilit că intenția legiuitorului a fost aceea de a înființa Consiliul Concurenței ca autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței. Măsurile dispuse de Consiliu și sancțiunile aplicate de acesta pe baza dispozițiilor legale atacate sunt de natură administrativă și nu jurisdicțională.

Procedura prin care Consiliul Concurenței își îndeplinește atribuțiile stabilite de lege, în principal de a constata și sancționa practicile anticoncurențiale, prezintă anumite similitudini cu procedurile jurisdicționale, fără a se identifica însă cu acestea. Astfel, împrejurarea că faptele semnalate Consiliului sunt supuse investigației pentru stabilirea adevărului, iar raportul de investigație este examinat în plen, nu impune caracterizarea activității Consiliului ca o activitate jurisdicțională, căci prin această Consiliul nu soluționează un litigiu privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective ale unei persoane — atribuții de esență activității instanțelor judecătorești — și nici nu adoptă măsuri de tragere la răspundere juridică de competența instanțelor judecătorești, ci

efectuează operații tehnico-juridice de cercetare, deliberare și decizie, specifice inițierii și adoptării oricărui act administrativ.

Totodată, s-a mai arătat că deciziile adoptate de Plenul Consiliului Concurenței pot fi atacate în fața unei instanțe judecătorești, în procedura de contencios administrativ, la Curtea de Apel București. Împotriva sentinței Curții de Apel București, atât Consiliul Concurenței, cât și operatorii economici supuși măsurilor dispuse de instanță pot introduce recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea a stabilit, de asemenea, că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din lege, avându-se în vedere strânsa legătură a acestora cu celelalte prevederi legale criticate.

În consecință, Curtea a constatat că nu sunt încălcate prevederile art. 126 din Constituție, deoarece textele de lege criticate nu reglementează modalitatea de realizarea a justiției și nu înființează instanțe extraordinare. Consiliul Concurenței nu judecă procese referitoare la exercitarea drepturilor subiective ale unor persoane, atribuții specifice instanțelor judecătorești, ci efectuează proceduri de examinare, investigare și decizie

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. b), art. 34, 35, 43, 44, art. 45 lit. a), art. 47 alin. (4) și art. 55 alin. (4), (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Wrigley Romania” — S.R.L. București în Dosarul nr. 979/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 852

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil, excepție invocată de Mariana Constantinescu în Dosarul nr. 4.642/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

specifice desfășurării activității Consiliului Concurenței. Totodată, nu sunt încălcate nici dispozițiile constituționale referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, deoarece deciziile Consiliului Concurenței pot fi atacate la instanța de contencios-administrativ în conformitate cu art. 47 alin. (4) din Legea nr. 21/1996.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia amintită își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea reține că eventuala necorelare a regulamentelor Consiliului Concurenței cu Legea nr. 21/1996, prin prisma faptului că acestea ar institui proceduri juridictionale propriu-zise, nu constituie o problemă de constituționalitate, contestarea acestora pentru nelegalitate urmând a se face, în temeiul Legii nr. 554/2004, în fața instanțelor de contencios-administrativ.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.156D/2009, nr. 1.881D/2009 și nr. 1.882D/2009, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și, respectiv, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 și 481 din Codul civil.

În ceea ce privește Dosarul nr. 1.156D/2009, excepția a fost invocată de Nicolae Zbârcea și Paraschiva Zbârcea în Dosarul nr. 5.010/302/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

În Dosarul nr. 1.881D/2009, autoarea excepției este Carmen Viviana Savu, prin mandatar Florin Popescu, excepția fiind invocată în Dosarul nr. 23.617/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

De asemenea, în Dosarul nr. 1.882D/2009, autoarea excepției este Victorița Dazidov, prin mandatar Valentin Cristian Dazidov, iar excepția a fost invocată în Dosarul nr. 17/300/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal în Dosarul nr. 1.156D/2009 răspunde autorul excepției Nicolae Zbârcea, personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.079D/2009, nr. 1.156D/2009, nr. 1.881D/2009 și nr. 1.882D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției Nicolae Zbârcea nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

În temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.156D/2009, nr. 1.881D/2009 și nr. 1.882D/2009 la Dosarul nr. 1.079D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției Nicolae Zbârcea solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că aspectele invocate în motivarea acesteia privesc aplicarea textelor de lege criticate de către instanța de judecată, ceea ce, în temeiul art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16 martie 2009, 13 martie 2009 și 14 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 4.642/300/2006, nr. 23.617/3/2008, nr. 17/300/2007 și nr. 5.010/302/2007, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă și Tribunalul București — Secția a V-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 și art. 481 din Codul civil și, respectiv, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepții invocate în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în revendicare, în anulare sau în evacuare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea Mariana Constantinescu susține că textele de lege criticate permit instanței de judecată să compare două titluri de proprietate, în vederea soluționării unei acțiuni în revendicare, în acest mod „fiind limitat caracterul exclusiv și absolut al exercitării dreptului de proprietate”, „(...) atenuându-l prin formularea unei sintagme generale, «în limitele determinate de lege»”.

Autorii excepției Nicolae Zbârcea și Paraschiva Zbârcea arată că dispozițiile art. 480 din Codul civil nu garantează în mod egal proprietatea privată, indiferent de titular, deoarece „apără doar dreptul de proprietate al unei părți (în speță reclamantii), iar, pe de altă parte, nu apără dreptul de proprietate al celeilalte părți (pârâții), deși și aceștia dețin un titlu de proprietate valabil și consolidat”.

De asemenea, autoarele excepției Carmen Viviana Savu și Victorița Dazidov, prin mandatar, invocă neconstituționalitatea art. 480 și 481 din Codul civil, cu motivarea, în esență, că acestea nu îndeplinesc condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate și dau posibilitatea redobândirii dreptului de proprietate „unor persoane al căror titlu de proprietate a fost desființat prin Decretul nr. 223/1974”, respectiv, „prin Decretul nr. 92/1950”. De asemenea, susțin că „pierderea

proprietății în baza unui titlu valabil, fără a se constata nevalabilitatea acestuia, echivalează cu o expropriere (...)”.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul București — Secția a V-a civilă, precum și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând și faptul că invocarea acesteia constituie un motiv de tergiversare a soluționării cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 și ale art. 481 din Codul civil, potrivit cărora:

— Art. 480: *„Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.”;*

— Art. 481: *„Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauza de utilitate publică și primind o dreaptă și prealabilă despăgubire.”*

În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate, se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice și la preeminența legii, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 27 alin. (1) referitor la inviolabilitatea domiciliului sau a reședinței, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 44 alin. (2) privind proprietatea privată, alin. (3) referitor la expropriere, alin. (7) privind sarcinile ce incumbă proprietarului și în art. 136 — Proprietatea.

De asemenea, prevederile art. 480 și 481 din Codul civil sunt considerate contrare dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 6 paragraful 1 din Convenție, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie.

Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată că în aceste cauze nu sunt formulate veritabile critici de neconstituționalitate, ci motivarea are în vedere aplicarea textelor de lege criticate la spețele deduse judecării instanțelor, aspect care, în temeiul art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, *„Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”,* iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, instanța de contencios constituțional *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.*

Curtea Constituțională a statuat că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțe, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac

prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil, excepție invocată de Mariana Constantinescu în Dosarul nr. 4.642/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Nicolae Zbârcea și Paraschiva Zbârcea, cât privește art. 480 din Codul civil, în Dosarul nr. 5.010/302/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, Carmen Viviana Savu, prin mandatar Florin Popescu, în Dosarul nr. 23.617/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și, respectiv, Victorița Dazidov, prin mandatar Valentin Cristian Dazidov, în Dosarul nr. 17/300/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 854

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil, excepție invocată de Ion Surugiu în Dosarul nr. 1858.3/101/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1858.3/101/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil**, excepție invocată de Ion Surugiu într-o cauză având ca obiect judecarea apelului într-o cauză privind rezilierea unui contract de închiriere a unui spațiu aferent desfășurării activității de comerț, precum și o cerere de intervenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 51 din Codul de procedură civilă contravin dreptului constituțional la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece admisibilitatea unei cereri de intervenție accesorie în cadrul unei căi de atac duce la tergiversarea soluționării cauzei, prin exercitarea tuturor drepturilor procesuale recunoscute intervenientului, în aceleași condiții ca și celorlalte părți din proces. Se arată că beneficiul oferit de legea procesuală intervenientului nu este justificat, dat fiind faptul că acesta nu invocă un drept propriu, ci doar sprijină apărarea uneia din părți.

În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 1441 din Codul civil, se arată că inopozabilitatea față de cumpărător a locațiunii făcute înainte de înstrăinarea bunului, deoarece locațiunea nu are dată certă, împiedică liberul acces al locatarului la o activitate economică, în condițiile în care actul

de vânzare se referă la un spațiu aferent desfășurării unei activități de comerț.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil, potrivit cărora:

— Art. 51 din Codul de procedură civilă: *„Cererea de intervenție în interesul uneia din părți se poate face chiar înaintea instanței de recurs.”;*

— Art. 1441 din Codul civil: *„Dacă locatorul vinde lucrul închiriat sau arendat, cumpărătorul este dator să respecte locațiunea făcută înainte de vânzare, întrucât a fost făcută prin un act autentic sau prin un act privat, dar cu data certă, afară numai când desființarea ei din cauza vânzării s-ar fi prevăzut în însuși contractul de locațiune.”.*

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, art. 45 — Libertatea economică și

art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, se invocă art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 51 din Codul de procedură civilă reprezintă norme procedurale, emise de legiuitor în temeiul competenței sale, recunoscute prin art. 126 alin. (2) din Constituție.

Contrar susținerilor autorului excepției, posibilitatea formulării unei cereri de intervenție accesorie în cadrul unei căi de atac nu este de natură a contraveni dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece exercitarea tuturor drepturilor procesuale recunoscute intervenientului, în aceleași condiții ca și celorlalte părți din proces, nu poate fi interpretată ca o tergiversare a soluționării cauzei. Dimpotrivă, acest drept recunoscut intervenientului în proces este o transpunere pe plan procesual a dreptului constituțional la apărare, ce este garantat în tot cursul procesului, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 53 din Codul de procedură civilă, intervenientul dobândește calitatea de parte din momentul admiterii cererii sale.

II. În ceea ce privește art. 1441 din Codul civil, autorul excepției, care are calitatea de locatar al unui spațiu destinat desfășurării unei activități de comerț, invocă încălcarea dreptului constituțional al liberului acces la o activitate economică, deoarece contractul de locațiune a încetat, ca efect al vânzării bunului, dat fiind faptul că persoana care a cumpărat bunul nu este datoare să respecte locațiunea ce a fost încheiată anterior vânzării, în situația în care aceasta nu este cuprinsă într-un înscris autentic sau într-un act sub semnătură privată cu dată certă.

Aceste susțineri nu sunt întemeiate, deoarece neîndeplinirea condițiilor cerute de lege pentru opozabilitatea contractului de locațiune față de cumpărător nu poate fi invocată ca motiv de neconstituționalitate, în acord și cu principiul general de drept potrivit căruia nimeni nu se poate prevala de propria culpă în susținerea intereselor sale — *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 din Codul de procedură civilă și ale art. 1441 din Codul civil, excepție invocată de Ion Surugiu în Dosarul nr. 1858.3/101/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 913

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 și ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 și ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, excepție ridicată de Comuna Josenii Bârgăului în Dosarul nr. 3.421/190/2008 al Judecătoriei Bistrița.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției și judecarea în lipsă, iar partea Societatea Cooperativa de Consum de Gradul I Consumcoop Josenii Bârgăului a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea criticii de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 și de respingere a excepției privind celelalte prevederi ale art. 107 și ale art. 117 din aceeași lege. În acest sens, susține că folosirea cu titlu gratuit a terenurilor este contrară dispozițiilor constituționale ale art. 44.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.421/190/2008, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 și ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției.** Excepția a fost ridicată într-o acțiune având ca obiect anularea unor adrese, adevărate și note de constatare emise de către Primăria Comunei Josenii Bârgăului și constatarea dobândirii dreptului de folosință asupra unui teren și a dreptului de proprietate asupra construcțiilor edificate pe acest teren, urmând a se dispune intabularea acestora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că transmiterea gratuită a folosinței pe durată nedeterminată în folosul cooperăției asupra unui teren care se află intabulat și înscris în cartea funciară a comunei Josenii Bârgăului contravine dispozițiilor constituționale ale art. 136, de vreme ce cooperativa nu este instituție de utilitate publică. Consideră că statul nu poate acorda sprijin cooperativei prin încălcarea dispozițiilor din Constituție. Totodată, susține că modalitatea de reorganizare prevăzută de art. 117 din Legea nr. 1/2005 este contrară dispozițiilor constituționale privind dreptul de asociere, întrucât aceasta „este viciată prin conținut și discriminatorie”. În motivarea acestor susțineri, prezintă în continuare procedura de reorganizare urmată de Cooperativa de Consum de Gradul I Consumcoop Josenii Bârgăului.

Judecătoria Bistrița consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Totodată, face referire la Decizia nr. 13/2005, pronunțată de Curtea Constituțională în controlul a priori având ca obiect prevederile Legii nr. 1/2005, în ansamblu, raportat la dispozițiile art. 40 și 44 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 13/2005 și nr. 822/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 107 și 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 107: „(1) *Terenurile transmise în folosință pe durată nedeterminată și fără plată în vederea realizării de construcții pentru activitatea organizațiilor cooperăției de consum și meșteșugărești, precum și a asociațiilor cooperatiste, existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu sunt revendicate și pe care au fost realizate construcții conform legii, își mențin acest regim juridic pe toată durata existenței construcțiilor respective sau până la trecerea lor, cu plată, în proprietatea societății cooperative.*

(2) *În situația în care autoritatea administrației publice centrale sau locale decide înstrăinarea bunurilor imobile din proprietatea lor privată, care sunt în folosința societăților/ organizațiilor cooperatiste, acestea beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea acestora, precum și de un drept de preferință în cazul concesiunii sau închirierii acestora.*

(3) *Oferta de vânzare, concesiune sau închiriere, cuprinzând datele de identificare a imobilului care se înstrăinează, se concesiunează sau se închiriază și prețul, se comunică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire societății cooperative respective.*

(4) *Dacă în termen de 45 de zile de la data primirii ofertei de vânzare, concesiune sau închiriere, societatea cooperativă nu și-a exprimat voința de a cumpăra, de a primi în concesiune sau de a închiria imobilul respectiv, acesta se poate vinde.”;*

— Art. 117: „(1) *Organizațiile cooperatiste existente la data intrării în vigoare a prezentei legi au obligația să își modifice statutele dacă nu sunt în conformitate cu prevederile prezentei legi și să le înregistreze la oficiul registrului comerțului în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.*

(2) *În acest scop, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organizațiile cooperatiste au obligația să afișeze la sediul lor lista tuturor membrilor cooperatori înregistrați în evidențele acestora la data respectivă și să popularizeze în presa locală această acțiune și scopul ei.*

(3) *Lista trebuie să rămână afișată până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).*

(4) În termen de 30 de zile de la data afișării, membrii cooperatori pot înainta contestații privind includerea sau neinclusiunea unor persoane pe listele afișate, care vor fi soluționate de către organizațiile cooperatiste respective în maximum 30 de zile de la data înregistrării contestației. Hotărârea organizației cooperatiste poate fi atacată în justiție conform legii.

(5) În termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), toate organizațiile cooperatiste vor convoca adunarea generală a membrilor cooperatori care, în mod obligatoriu, va include pe ordinea de zi cel puțin:

a) prezentarea situației patrimoniului, a numărului părților sociale pentru fiecare membru cooperativ, a modului de formare a capitalului social;

b) aprobarea modificărilor statutului conform prevederilor prezentei legi;

c) prezentarea situației persoanelor care au făcut obiectul contestațiilor prevăzute la alin. (4), în urma rezolvării contestațiilor primite.

(6) Organizațiile cooperatiste care nu și-au înregistrat modificările statutelor până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) se dizolvă de drept și intră în lichidare, în condițiile prevederilor art. 85—88.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, ale art. 44 alin. (1)—(4) referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 136 alin. (1), (2) și (4) privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 13 din 19 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005, s-a pronunțat, în cadrul controlului a priori, asupra constituționalității Legii nr. 1/2005, în ansamblul său, în raport cu dispozițiile constituționale privind dreptul de asociere, reținând că acestea nu au incidență asupra constituirii înseși a societăților cooperatiste, care, astfel cum se precizează la art. 7 și art. 89 din lege, se constituie pe baza consimțământului liber exprimat al membrilor lor, în contractul de societate.

Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a analizat și pretinsa contrarietate a prevederilor actului normativ criticat raportat la art. 44 din Constituție, însă din perspectiva încălcării dreptului de proprietate al societăților cooperatiste în procedura de reorganizare a acestora în asociații și uniuni.

Analizând motivele de neconstituționalitate invocate în prezenta speță, Curtea reține că, potrivit alin. (1) al art. 107 din Legea nr. 1/2005, terenurile transmise în folosință pe durată nedeterminată și cu titlu gratuit în vederea realizării de construcții pentru activitatea organizațiilor cooperatiste de consum și meșteșugărești, precum și a asociațiilor cooperatiste, existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care

nu sunt revendicate și pe care au fost realizate construcții conform legii, își mențin acest regim juridic pe toată durata existenței construcțiilor respective sau până la trecerea lor, cu plată, în proprietatea societății cooperatiste.

Curtea constată că obligarea autorităților administrației publice centrale sau locale, prin norme imperative, de a atribui în folosință gratuită terenurile, „pe toată durata existenței construcțiilor respective sau până la trecerea lor, cu plată, în proprietatea societății cooperatiste”, determină încălcarea dreptului acestor autorități de a exercita stăpânirea efectivă, directă și nemijlocită, prin putere proprie și în interes propriu, a bunurilor imobile proprietate privată, de a le folosi și de a culege fructele civile.

Cooperativele și asociațiile de cooperative sunt persoane juridice private care prin obiectul lor de activitate nu sunt de utilitate publică, ceea ce ar justifica transmiterea folosinței gratuite a terenurilor prevăzute de art. 107 alin. (1).

De asemenea, instituirea prin Legea nr. 1/2005 a unor măsuri prin care statul sprijină dezvoltarea societăților cooperatiste, garantând un regim „care să nu fie mai puțin favorabil decât cel acordat altor agenți economici”, nu poate justifica limitarea exercitării de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, în proprietatea cărora se află terenurile în cauză, a atributelor esențiale ale dreptului de proprietate, în sensul transmiterii gratuite a folosinței acestora.

În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 aduc atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind garantarea și ocrotirea proprietății private, în măsura în care folosința terenurilor se face cu titlu gratuit.

În ceea ce privește celelalte prevederi ale art. 107 din Legea nr. 1/2005, Curtea reține că acestea, reglementând procedura de înstrăinare, concesiune sau închiriere a bunurilor imobile aflate în proprietatea privată a autorităților administrației publice centrale sau locale, cu respectarea dreptului de preemțiune, respectiv a dreptului de preferință a societăților/organizațiilor cooperatiste, nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

În ceea ce privește prevederile art. 117 din Legea nr. 1/2005, Curtea s-a pronunțat, în exercitarea controlului a posteriori, asupra prevederilor alin. (1) și (6) ale acestui articol, constatând, prin Decizia nr. 822 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, că acestea sunt constituționale, nefiind contrare dreptului de asociere, consacrat constituțional. Pentru aceleași considerente, Curtea reține conformitatea celorlalte prevederi ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 cu dispozițiile constituționale privind dreptul de asociere. Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei sus-menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperatistei, excepție ridicată de Comuna Josenii Bârgăului în Dosarul nr. 3.421/190/2008 al Judecătoriei Bistrița, și constată că acestea sunt neconstituționale în măsura în care folosința terenurilor se face cu titlu gratuit.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (2), (3) și (4) și ale art. 117 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperatistei, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit și pentru stabilirea contravențiilor și a modului de sancționare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 82/2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2009 pentru instituirea sistemului temporar de sprijinire a derulării afacerilor în domeniul comerțului cu semințe de consum, precum și pentru modificarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit și pentru stabilirea contravențiilor și a modului de sancționare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 82/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 19 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Comisia pentru acordarea licențelor de depozit pentru semințele de consum, denumită în continuare *Comisie*, prevăzută la art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, este un organism deliberativ, fără personalitate juridică.

(2) Comisia se întrunește la sediul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *ministerul de resort*, în vederea analizării cererilor depuse, desemnării organismelor de audit, acordării, prelungirii, suspendării, anulării sau retragerii licenței de depozit pentru semințele de consum, ori de câte ori este nevoie, după caz.

(3) Din componența Comisiei fac parte:

- a) 5 reprezentanți ai ministerului de resort, din care un președinte și un secretar;
- b) 3 reprezentanți ai depozitarilor;
- c) 2 reprezentanți ai Federației Naționale a Producătorilor Agricoli din România;
- d) 2 reprezentanți ai Federației Patronale Române din Industria Alimentară — Romalimenta;
- e) 2 reprezentanți ai Comisiei Naționale de Gradare a Semințelor de Consum, din care unul cu funcția de secretar al Comisiei;

f) un reprezentant al Bursei Române de Mărfuri.

(4) Nominalizarea reprezentanților se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

(5) Deciziile Comisiei sunt valide prin voturile exprimate cu majoritatea calificată din numărul membrilor Comisiei și sunt semnate de secretarul Comisiei într-un proces-verbal.

(6) Comisia desemnează organismele de audit în vederea verificării și certificării condițiilor financiare și tehnice ale operatorilor economici care solicită licența.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. Articolul 3 se abrogă.

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Operatorii economici prevăzuți la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, solicită acordarea licenței, distinct pentru fiecare depozit, printr-o cerere scrisă, după modelul prevăzut în anexa nr. 1, care se depune prin delegat sau prin poștă la biroul unic din cadrul ministerului de resort.

(2) Prin cererea de eliberare a licenței, depozitarul se angajează să respecte prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale prezentelor norme metodologice.

(3) Cererile de licență se înregistrează separat într-un registru și se transmit la secretariatul Comisiei.

(4) După înregistrarea cererilor, secretarul Comisiei convoacă întrunirea Comisiei, în vederea desemnării organismelor de audit pentru verificarea și certificarea condițiilor financiare și tehnice ale operatorilor economici care solicită licența.

(5) Comisia transmite în scris reprezentanților organismelor de audit prevăzute la art. 4¹ decizia de începere a acțiunii de verificare și certificare a condițiilor financiare și tehnice pentru depozitele care au depus cereri de acordare a licenței.”

5. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Organismele de audit se constituie în fiecare județ din:

a) 2 reprezentanți ai direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv cel care se ocupă de autorizarea spațiilor de depozitare în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, și un auditor, numiți prin decizie de directorul coordonator;

b) un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene, desemnat de conducerea acesteia.

(2) Organismul de audit județean desemnat, împreună cu reprezentantul operatorului economic care a depus cererea pentru acordarea licenței, se deplasează la depozitul care urmează să fie verificat.

(3) Administratorul depozitului are obligația să pună la dispoziția organismului de audit următoarele documente:

- a) autorizația de depozit;
- b) actul constitutiv sau statutul societății;
- c) certificatul de înregistrare al firmei;
- d) documentele de proprietate asupra depozitului pentru care se solicită acordarea licenței și/sau contractul de închiriere;

- e) contractul de muncă și/sau de prestări de servicii încheiat cu cel puțin un gradator autorizat, în condițiile legii;
- f) buletinul de verificare metrologică anuală a aparatelor de măsură și cântărire;
- g) contractul de asigurare a depozitului pentru care se solicită acordarea licenței și dovada plății primelor de asigurare;
- h) autorizația sanitară de funcționare a depozitului pentru care se solicită acordarea licenței;
- i) autorizația de protecție a muncii;
- j) autorizația sau acordul privind paza contra incendiilor, după caz;

k) autorizația de mediu;

l) contractul de muncă încheiat cu personalul de specialitate calificat — laboranți, gestionari, operatori, silozari — care să asigure în condiții corespunzătoare recepționarea și restituirea cantitativă și calitativă a semințelor de consum depozitate, precum și o bună stare de conservare a acestora pe perioada depozitării, în conformitate cu legislația în vigoare;

m) cazierul fiscal al depozitarului eliberat în condițiile legii din care să rezulte că nu au fost săvârșite fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, inactivitatea fiscală și neatragerea răspunderii solidare;

n) certificat de atestare fiscală eliberat de organele fiscale competente din care să rezulte că nu înregistrează obligații fiscale la bugetul general consolidat;

o) contractul de asigurare a semințelor de consum.

(4) Organismele de audit verifică caracteristicile tehnice ale depozitului, operațiunile din fluxul tehnologic, modul în care sunt verificați și controlați parametrii de calitate, utilajele și instalațiile tehnologice din dotare, întocmind în acest sens un raport de audit care va fi pus la dispoziția Comisiei, având anexate copii certificate de pe documentele prevăzute la alin. (3)."

6. Articolul 5 se abrogă.

7. Articolul 6 se abrogă.

8. Articolul 7 se abrogă.

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Depozitul trebuie să fie racordat la rețeaua de alimentare cu energie electrică și alimentare cu apă.”

10. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Intrarea/ieșirea în/din incinta depozitului se face pe o singură cale de acces specifică mijlocului de transport, iar de-a lungul căii de acces trebuie să existe următoarele:

- a) rampa de prelevare a probelor pentru determinarea calității produselor aduse cu mijloace de transport;
- b) dispozitiv de pază și pentru incendiu;
- c) încăpere pentru persoanele care predau sau cărora li se restituie semințele de consum;
- d) echipamente pentru determinarea cantitativă a semințelor de consum intrate sau ieșite în/din depozit, cu excepția celor intrate/ieșite pe calea ferată sau pe apă.”

11. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Depozitul trebuie să aibă următoarele:

- a) încăpere pentru determinări cantitative și laborator pentru gradarea semințelor de consum;
- b) spații tehnologice pentru următoarele operațiuni:
— descărcarea mijloacelor de transport;
- încărcarea mijloacelor de transport;
- manipulări interioare;
- depozitarea subproduselor rezultate din condiționare, până la valorificarea lor;
- depozitare pe termen lung;
- c) utilaje pentru condiționarea semințelor de consum aduse la depozit;
- d) linii tehnologice de transport al produselor în/din depozit.”

12. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Laboratorul pentru gradarea semințelor de consum trebuie să fie dotat cu:

- a) instrumente de prelevare a probelor;

- b) recipiente pentru colectarea probelor;
- c) instrumente pentru divizarea și omogenizarea probelor de laborator;
- d) instrumente și aparatura necesară pentru determinarea factorilor de gradare;
- e) panou special pentru afișarea planurilor de gradare;
- f) încăpere destinată păstrării probelor-martor.”

13. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Spațiile tehnologice pentru condiționarea semințelor, aferente depozitului, trebuie să fie dotate cu:

- a) echipamente pentru separarea corpurilor străine;
- b) echipamente de protecție împotriva poluării cu praf;
- c) instalații de uscare.”

14. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Depozitarul trebuie să îndeplinească următoarele condiții financiare:

- a) să prezinte certificat de atestare fiscală eliberat de organele fiscale competente din care să rezulte că nu înregistrează obligații fiscale la bugetul general consolidat;
- b) obligația de bază se constituie îndeplinită și în cazul contribuabililor care au depuse la organul fiscal deconturi cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare și/sau cereri de restituire, dacă:

1. suma obligațiilor de plată este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit;

2. sunt îndeplinite dispozițiile referitoare la data stingerii în cazul compensării conform art. 122 alin. (1) din Codul de procedură fiscală. Diferențele rezultate în urma soluționării deconturilor cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare și/sau a cererilor de restituire se consideră obligații de plată începând cu data comunicării modului de soluționare a acestora;

c) să prezinte ultimul bilanț contabil înregistrat la organul fiscal competent în administrarea depozitarului cu excepția unităților nou-înființate;

d) să prezinte certificat constatator eliberat de registrul comerțului din care să rezulte că nu sunt depuse cereri privind declararea procedurii insolvenței și că nu se află în dizolvare;

e) să prezinte cazierul fiscal al depozitarului eliberat în condițiile legii din care să rezulte că nu au fost săvârșite fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, inactivitatea fiscală și neatragerea răspunderii solidare.”

15. Articolul 16 se abrogă.

16. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Depozitarul este obligat să asigure organismului de audit desemnat accesul în incinta spațiilor de depozitare și să pună la dispoziția acestuia documentele necesare în vederea acordării licenței.”

17. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În vederea acordării licenței de către Comisie, organismul de audit verifică în teren îndeplinirea condițiilor tehnice și financiare menționate.

(2) Secretarul Comisiei convoacă întrunirea acesteia, imediat după primirea rapoartelor de audit, pentru analizarea și pronunțarea cu privire la acordarea licenței sau respingerea cererii.

(3) După luarea deciziei, secretarul Comisiei înștiințează în scris depozitarul asupra celor decise.

(4) Licența de depozit se eliberează contra unei taxe care se face venit la bugetul de stat.”

18. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — În cazul în care unui depozitar i-a fost respinsă definitiv cererea de eliberare a licenței, acesta se poate adresa cu o nouă cerere după ce a luat măsurile de remediere a deficiențelor tehnice constatate de organismul de audit și face dovada îndeplinirii condițiilor tehnice și financiare.”

19. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În caz de restrângere a capacității de depozitare pentru care s-a acordat licența, depozitarul solicită printr-o cerere eliberarea unei noi licențe. Eliberarea noii licențe se va face simultan cu anularea celei vechi, cu plata taxei de eliberare.”

20. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Licența, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, se acordă pentru o perioadă de 5 ani de la data emiterii ei, pentru fiecare depozit.

(2) Secretarul Comisiei are obligația de a deschide un registru de evidență pentru licențele de depozit eliberate, prelungite, suspendate, anulate sau expirate, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.”

21. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Depozitele pentru care un depozitar a primit licența vor fi utilizate pentru desfășurarea activității de depozitare a semințelor de consum.”

22. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Licențele se suspendă de Comisie în următoarele situații:

a) neîndeplinirea condițiilor tehnice existente la data acordării licenței;

b) neîndeplinirea condițiilor financiare care au stat la baza acordării licenței;

c) neprelungirea contractelor de asigurare împotriva factorilor naturali și de risc, pentru spațiile de depozitare și semințele de consum depozitate;

d) nepăstrarea semințelor de consum pentru care s-au eliberat certificate de depozit în depozitele pentru care s-a acordat licența;

e) nefurnizarea informațiilor și/sau a documentelor referitoare la licențiere, specificate în prezentele norme metodologice, cerute de organismele de audit, și nefacilitarea accesului acestora în toate încăperile/celulele depozitului licențiat;

f) neafișarea licenței de depozit și a tarifului de depozitare practicat, într-un loc vizibil, în spațiile destinate relației cu publicul;

g) neplata către bugetul schemei de garantare pentru certificatele de depozit a cotei de 0,5% din valoarea semințelor de consum depozitate.”

23. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Suspendarea licenței se dispune atunci când una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la art. 29 au fost constatate, pe bază de proces-verbal, de către organismele de audit.

(2) Suspendarea durează până la remedierea deficiențelor care au determinat-o, dar nu mai mult de 6 luni.”

24. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Licența se anulează în următoarele situații:

a) transmiterea de date și informații voite eronate privind respectarea condițiilor tehnice și/sau financiare;

b) eliberarea unei noi licențe pentru o capacitate de depozitare extinsă sau restrânsă;

c) la deschiderea procedurii de insolvență a depozitarului. În acest caz se anulează toate licențele depozitarului;

d) depozitarul emite fără acoperire un certificat de depozit;

e) depozitarul nu a remediat deficiențele în termen de 6 luni de la suspendarea licenței;

f) eliberarea certificatelor de depozit pentru o cantitate de semințe de consum ce depășește capacitatea de depozitare înscrisă în licență;

g) depozitarul refuză predarea cantității de semințe de consum înscrisă în certificatul de depozit, la gradul determinat la recepție. Nu se consideră refuz nepredarea cantității de semințe de consum a cărei valoare este egală cu valoarea cheltuielilor de depozitare neachitate;

h) depozitarul nu mai are în posesie semințele de consum, conform datelor înscrise în certificatul de depozit.”

25. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Depozitarul a cărui licență este suspendată, anulată sau retrasă este obligat să anunțe, în termen de 7 zile de la data suspendării, anulării sau retragerii licenței, după caz, toți deținătorii de certificate de depozit eliberate de acesta.”

26. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neîndeplinirea condițiilor tehnice existente la data acordării licenței;

b) nerespectarea de către depozitar a obligației transmiterii poliței de asigurare a semințelor de consum cesionate în favoarea Administratorului, precum și neprelungirea contractelor de asigurare împotriva factorilor naturali și de risc pentru depozitul licențiat și pentru semințele de consum depozitate, aferente certificatelor de depozit eliberate;

c) neremitarea deținătorului de certificate de depozit a semințelor de consum în aceeași cantitate și de aceeași calitate cu cele specificate în certificatul de depozit;

d) nepăstrarea semințelor de consum pentru care s-au eliberat certificate de depozit în depozitele licențiate;

e) nefurnizarea tuturor informațiilor și documentelor cerute de organismele de audit și nepermiterea accesului acestora în încăperile/celulele depozitului licențiat;

f) neafișarea tarifului de depozitare practicat, la loc vizibil;

g) emiterea certificatelor de depozit pentru o cantitate sau calitate a semințelor de consum diferită de cea predată în vederea depozitării de deponenți;

h) neanunțarea de către depozitar a tuturor deținătorilor de certificate de depozit eliberate de acesta, în termen de 7 zile de la data suspendării, anulării sau retragerii licenței, după caz, a faptului că i s-a suspendat, anulat sau retras licența.”

27. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Contravențiile prevăzute la art. 36 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.500 lei la 2.500 lei, faptele prevăzute la lit. b) și f);

b) cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, faptele prevăzute la lit. a);

c) cu amendă de la 5.000 lei la 8.000 lei, faptele prevăzute la lit. c) și e);

d) cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, faptele prevăzute la lit. d) și h);

e) cu amendă de la 10.000 lei la 12.500 lei, faptele prevăzute la lit. g).”

28. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute se fac de către persoanele împuternicite prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenziilor prevăzute la art. 37, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

29. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Contravențiilor prevăzute la art. 36 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

30. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Administratorul va ține evidența certificatelor de depozit tipărite și distribuite depozitarilor licențiați în Registrul special al certificatelor de depozit, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4a).

(2) Ministerul de resort încheie contracte de tipărire a licențelor de depozit cu Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.”

31. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Administratorul va prelua certificatele de depozit tipărite de «Imprimeria Națională» — S.A. pe bază de proces-verbal de predare-primire încheiat cu aceasta.

(2) Administratorul va preda certificatele de depozit depozitarilor licențiați, la cererea acestora, pe baza licenței de depozit și a procesului-verbal de predare-primire încheiat cu aceștia.”

32. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Certificatul de depozit este documentul în formă materială care constituie titlu de credit negociabil, reprezentativ al mărfii, la ordin, emis de un depozitar care are licență de depozit, a primit certificate de depozit de la Administrator și le poate elibera la cererea deponenților pentru semințele de consum depozitate în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

33. La articolul 42, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Depozitarul este obligat să transmită către Administrator la data încheierii contractului de asigurare, polița de asigurare pentru semințele de consum pentru care s-a emis certificatul de depozit, cesionată în favoarea acestuia.”

34. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Modelul certificatului de depozit este prevăzut în anexele nr. 5a)–5c).

(2) Certificatul de depozit prevăzut în anexa nr. 5a) se eliberează deponentului la predarea semințelor de consum și se reține de depozitar la restituirea semințelor predate.

(3) Certificatul de depozit prevăzut în anexa nr. 5b) se eliberează deponentului în situația în care acesta dorește să gajeze semințele de consum depozitate.

(4) Certificatul de depozit prevăzut în anexa nr. 5c) se păstrează la depozitar.”

35. La articolul 45, alineatul (1) se abrogă.**36. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 48. — Reprezentantul Administratorului și persoanele abilitate de ministerul de resort sunt împuternicite să examineze toate registrele, evidențele, actele, documentele și contractele depozitarului cărui i s-a eliberat licența de depozit.”

37. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Depozitarii sunt obligați ca la eliberarea certificatelor de depozit să țină evidența acestora într-un registru întocmit conform anexei nr. 6 și să comunice Administratorului, în termen de 5 zile de la eliberarea unui certificat de depozit, acest registru de evidență pentru înscrierea în Registrul special al certificatelor de depozit.”

38. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Administratorul va evidenția în Registrul special al certificatelor de depozit circulația certificatelor de depozit puse la dispoziția depozitarilor licențiați la data primirii de la aceștia a comunicării prevăzute la art. 49.”

39. Articolul 51 se abrogă.**40. La articolul 52, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 52. — (1) Modelul registrului special al certificatelor de depozit este prevăzut în anexa nr. 4a).”

41. Articolul 53 se abrogă.**42. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 54. — Depozitarii sunt obligați să țină evidența certificatelor de depozit în registru conform modelului prevăzut în anexa nr. 6.”

43. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — În situația în care depozitarul nu mai deține semințele de consum, conform datelor înscrise în certificatul de depozit, protejarea intereselor financiare ale deponenților se realizează prin schema de garantare pentru certificatele de depozit.”

44. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Schema de garantare pentru certificatele de depozit este administrată de Fondul de Garantare a Creditului Rural — IFN — S.A.”

45. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) Administratorul trebuie să acopere minimum 10% și maximum 20% din valoarea totală a certificatelor de depozit emise și aflate în evidența sa.

(2) În situația în care prin emiterea certificatelor de depozit valoarea disponibilităților Administratorului, constituite conform art. 31 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, se situează sub nivelul minim de 10%, Administratorul va notifica Comisia, care va decide cu privire la expunere.”

46. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Cota prevăzută la art. 31 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, se virează de către depozitar prin ordin de plată în contul Administratorului, în termen de 5 zile de la data efectuării depozitării, calculată la prețul de despăgubire.

(2) Depășirea termenului prevăzut la alin. (1) se sancționează cu plata penalității de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată începând cu ziua următoare celei în care trebuia să se efectueze plata cotei prevăzute la alin. (1).”

47. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — Corectitudinea calculării și virării sumei datorate de depozitari revine Administratorului.”

48. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — În cazul în care deținătorul certificatului de depozit în situațiile prevăzute în prezentele norme metodologice nu intră în posesia semințelor de consum, acesta sau creditorul gajist poate solicita, printr-o cerere argumentată cu dovezi, să fie despăgubit de către Administratorul schemei de garantare a certificatului de depozit. În acest scop, va prezenta pe lângă cererea de despăgubire și următoarele documente:

a) certificat de depozit valabil sau, după caz, talon de gaj în copie;

b) contract de depozitare în copie;

c) solicitarea, depusă de către deponent către depozitar, privind eliberarea cantităților înscrise în certificat și înregistrată la sediul depozitarului cu cel puțin 14 zile lucrătoare în urmă sau, după caz, confirmarea inexistenței sau indisponibilității stocurilor înscrise în certificatul de depozit de către administratorul judiciar/lichidatorul numit în condițiile legii privind procedura insolvenței, cu precizarea numărului de înregistrare în evidențele depozitarului.”

49. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) Administratorul va efectua o verificare la sediul depozitarului, în prezența acestuia, cu privire la existența stocului de semințe de consum înscrise în certificatul de depozit indisponibil, în urma căreia va întocmi un proces-verbal prin care va constata situația stocului și cauza indisponibilității semințelor de consum. Procesul-verbal va fi încheiat între reprezentantul Fondului de Garantare a Creditului Rural — IFN — S.A., în calitate de Administrator, și reprezentanții depozitarului, iar propunerile conținute în acest document vor fi supuse aprobării Comisiei.

(2) În termen de 30 de zile de la primirea cererii de despăgubire, pe baza procesului-verbal de constatare, Administratorul va proceda la stabilirea valorii certificatului de depozit indisponibil, calculată la prețul de despăgubire valabil la data cererii de eliberare a cantităților de semințe de către depozitar.”

50. Articolul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — În termen de maximum 30 de zile de la data aprobării cererii de despăgubire, Administratorul va plăti contravaloarea certificatului de depozit.”

51. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — (1) Deținătorul certificatului de depozit sau creditorul gajist păgubit primește contravaloarea semințelor de consum înscrise în certificatul de depozit de la Fondul de Garantare a Creditului Rural — IFN — S.A., după ce restituie certificatul de depozit și talonul de gaj acestuia în original.

(2) Contravaloarea semințelor de consum se calculează la prețul de despăgubire valabil la data solicitării deponentului a restituirii de către depozitar a semințelor de consum.

(3) Prețul de despăgubire al semințelor de consum stabilit de Comisia prevăzută la art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, va fi comunicat Administratorului de către președintele acesteia în fiecare zi de vineri din săptămână și va fi cel valabil până la următoarea comunicare.

(4) Prețul de despăgubire prevăzut la alin. (3) va fi publicat de către Administrator în presa de largă circulație, cu adresabilitate mediului rural, precum și în media TV și pe site-urile www.madr.ro și www.fgcr.ro”.

52. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 77. — (1) În cazul plăților efectuate de către Administrator, acesta va recupera sumele plătite deținătorului certificatului de depozit sau creditorului gajist de la depozitar în procedura prevăzută la art. 31 alin. (8) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care plata este făcută din fondurile alocate de către ministerul de resort și din dobânzile încasate de Administrator la depozitele constituite prin plasarea sumelor alocate de ministerul de resort, înscrisul care constituie titlul executoriu și care va cuprinde elementele actului administrativ fiscal prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și elementele specifice, acolo unde este necesar, va fi transmis pentru executare silită organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar în procedura insolvenței Administratorul va participa în nume propriu, având rangul unui creditor privilegiat. Formularul înscrisului care constituie titlul executoriu va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

(3) În cazul în care plata este făcută din sursele constituite de depozitari și dobânda aferentă, creanțele rezultate vor fi realizate de către Administrator prin procedura comună de executare, conform Codului de procedură civilă și Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, având calitatea de creditor chirografar.”

53. Articolul 78 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. — (1) Administratorul va garanta în baza prezentelor norme metodologice rambursarea valorii semințelor de consum nerestituite din cantitățile datorate specificate în certificatele de depozit, emise de depozitarii cărora li s-a acordat licența de depozit, deținătorilor certificatelor de depozit și/sau creditorilor și va gestiona registrul certificatelor de depozit.

(2) Administratorul va utiliza disponibilitățile constituite conform art. 31 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru

plata contravalorii semințelor de consum pentru care s-au emis certificate de depozit, atunci când depozitele devin indisponibile, în următoarea ordine de prioritate:

a) contribuția depozitarilor acumulată în schema de garantare pentru certificatele de depozit, inclusiv dobânda aferentă;

b) creanțele Administratorului rezultate din utilizarea surselor de la lit. a) pentru plata certificatelor de depozit;

c) dobânda acumulată la suma de 42.000 mii lei, alocată Administratorului de ministerul de resort;

d) suma alocată de ministerul de resort.

(3) În situația în care depozitarul nu mai are în posesie semințele de consum specificate în certificatul de depozit, precum și în cazul în care depozitarul este declarat în insolvență și administratorul judiciar/lichidatorul numit în condițiile legii privind procedura insolvenței confirmă inexistența sau indisponibilitatea stocurilor înscrise în certificatul de depozit, protejarea intereselor financiare ale deponentului se realizează de către Administrator prin plata contravalorii semințelor înscrise în acesta.

(4) Administratorul va proceda la stabilirea contravalorii certificatului de depozit indisponibil, calculată la prețul de despăgubire, în termen de maximum 30 de zile de la data sesizării de către deponenți și/sau creditorii.

(5) În termen de maximum 30 de zile de la stabilirea contravalorii certificatelor de depozit indisponibile, Administratorul va despăgubi deținătorii certificatelor de depozit și/sau creditorii, în conformitate cu prevederile art. 73 și 75.

(6) Bugetul ministerului de resort pe anul 2009 se suplimentează cu suma de 42.000 mii lei, prin diminuarea corespunzătoare a bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2009 cu aceeași sumă, aceasta asigurându-se prin diminuarea sumei alocate majorării capitalului social al CEC Bank — S.A., conform prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Ministerul de resort va pune la dispoziția Fondului de Garantare a Creditului Rural — IFN — S.A. suma de 42.000 mii lei, în baza unei convenții prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților.

(8) Ministerul de resort va evidenția în contabilitate operațiunile privind sumele alocate de la bugetul de stat Administratorului, pe baza contului de execuție transmis lunar de acesta.”

54. Anexele nr. 1, 2a), 2b), 2c) și 3 se abrogă.

55. Se introduce anexele nr. 1, 2, 3, 4a), 5a), 5b), 5c) și 6, prevăzute în anexele nr. 1—8*) la prezenta hotărâre.

Art. II. — Depozitarii care solicită acordarea licenței de depozit în anul 2009 vor putea depune cereri scrise în termen de 10 zile lucrătoare de la publicarea prezentei hotărâri.

Art. III. — Punctele 26, 27 și 28 ale articolului I intră în vigoare la 15 zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 752/2008 privind aprobarea Statutului Fondului de garantare pentru certificatele de depozit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 8 octombrie 2008, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 15 iulie 2009.
Nr. 807.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

.....
 (denumire operator economic și forma de organizare)
 adresa.....
 telefon..... fax.....
 cod unic de înregistrare.....
 cont nr..... deschis la.....
 capital social.....
 Nr..... din.....

**MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI
 DEZVOLTĂRII RURALE**

Nr...../.....

**CERERE
 PENTRU ACORDAREA/ PRELUNGIREA/ EXTINDEREARETRAGEREA/ANULAREA
 LICENȚEI DE DEPOZIT PENTRU SEMINȚE DE CONSUM**

Subsemnatul reprezentant al în calitate
 de..... legitimat cu vă rog să acordați:

licența de depozit
 prelungirea licenței de depozit nr.....
 extinderea/retragerea licenței de depozit nr.....
 anularea licenței de depozit nr.....

Pentru depozitul situat în :

.....
 (localitatea, județul)

Spațiul de depozitare (Siloaz, Bază orizontală)	Număr celule	Capacitate tone	Magazii	Capacitate tone	Capacitate totală tone

Prin prezenta cerere pentru acordarea licenței de depozit în calitate de depozitar mă oblig să respect prevederile Codului comercial, precum și celelalte dispoziții legale în vigoare cu privire la acordarea licenței de depozit.

Data

Semnătura

ROMÂNIA

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

L I C E N Ţ Ă

de depozit pentru semințele de consum

Nr.....Seria.....

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE,
Comisia pentru acordarea licențelor de depozit,
în baza art. 5 alin (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002
privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de
depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele
de depozit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu
modificările și completările ulterioare, acordă

	(denumire)
	(sediul)
	(cod unic de înregistrare)

Licența de depozit și dreptul de a elibera certificate de depozit pentru depozitul
..... situat în localitatea județul pentru capacitatea de depozitare de
tone.

Spațiul de depozitare (Siloz, Bază orizontală)	Număr celule	Capacitate tone	Magazii	Capacitate tone	Capacitate totală tone
Termen de valabilitate			-		
Termen de prelungire			-		

Licența de depozit pentru semințele de consum se poate prelungi conform art. 8
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și
completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE

data	
------	--

SPAȚIU DESTINAT DEȚINĂTORULUI DE CERTIFICAT DE DEPOZIT

Subsemnatul, deponent, cedez acest certificat de depozit pentru semințele de consum în favoarea beneficiarului și confirm faptul că la data înscrisă am calitatea de proprietar pentru cele înscrise și menționez că nu există alte gajuri asupra semințelor de consum respective.

Date identificare proprietar	Nume	Prenume
Cod numeric	Cod unic de înregistrare	Adresa

Beneficiar	
Adresa	
Semnătura și ștampila	
	Data transfer proprietate

CERTIFICAT DE DEPOZIT- TALON GAJ)-față-

LICENȚA DE DEPOZIT Nr. _____ / _____		SERIE ȘI NUMĂR CERTIFICAT DE DEPOZIT FGR 0000001	
CERTIFICAT DE DEPOZIT PENTRU SEMINȚE DE CONSUM		Contract de depozitare nr. _____ încheiat la data de _____/_____/_____ DEPONENT _____ _____ _____ Semințe de consum recepționate la data de: _____/_____/_____ Denumire punct de recepție: _____	
Eliberat la data de _____/_____/_____ Valabil până la _____/_____/_____ De către: (nume depozitar) _____ Adresa depozitar _____ Cod unic de înregistrare al depozitarului _____ Adresa depozit _____		<p>DEPOZIT LICENȚIAT în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 141/ 2002 cu modificările și completările ulterioare</p> Cantitatea și calitatea (greutatea și gradul) sunt cele determinate de către gradatori autorizați conform legislației în vigoare. Semințele de consum depozitate sunt asigurate în totalitate de către depozitarul semnatar, conform legislației. Deținătorul acestui certificat va solicita predarea semințelor în cel mult un an de zile de la data înscrisă în certificat. Depozitarul este obligat să predea semințele de consum conform cantității și calității înscrise în certificatul de depozit în termen de maximum 7 zile de la data comunicării dispoziției de restituire. <p>Completarea frauduloasă, modificarea sau îndepărtarea ilegală a părților reprezentate de certificatul de depozit se pedepsește conform legii</p>	
Semințe de consum _____	Cantitate certificată (kg) _____	Grad alocat _____	Umiditatea % _____
_____	Masa hectolitrică (kg/hl) _____	Impurități și/sau corpuri străine % _____	Plata depozitării până la _____
ELIBERAT DE DEPOZITUL (nume depozit) _____ REPREZENTAT DE (nume și prenume depozitar sau reprezentantul acestuia) _____ Semnătură autorizată _____ Loc ștampilă _____		Tarifele includ operațiunile de recepție, uscare, condiționare, asigurare, depozitare, păstrare și restituirea semințelor de consum.	
Spărturi(%) _____ Conținutul de gluten umed (%) _____		Indice de deformare a glutenului(mm) _____ Alte caracteristici fizico-chimice _____ Conținut ulei*(%) _____ <small>*după caz</small>	

1) Creditat.....
 Creditor.....
 Credit în sumă de.....
 Dobânda.....alte cheltuieli.....
 Scadența.....
 Observații.....
 Data acordării creditului.....

L.S.

Semnătura creditatului

2) Creditat.....
 Creditor.....
 Credit în sumă de.....
 Dobânda.....alte cheltuieli.....
 Scadența.....
 Observații.....
 Data acordării creditului.....

L.S.

Semnătura creditatului

Atestarea plăților

1) Am primit
 a) Suma de.....
 reprezentând.....
 b) Documentul.....
 reprezentând.....
 Emis la ordinul.....
 Conform.....
 Creditor.....
 Data.....

Semnătura creditorului.....L.S.

CERTIFICAT DE DEPOZIT (care rămâne la depozitar)

LICENȚA DE DEPOZIT Nr. _____ _____ _____ Valabil până la ____/____/____ De către: (nume depozitar) _____ Adresa depozitar _____ Cod unic de înregistrare al depozitarului _____ Adresa depozit _____	SERIE ȘI NUMĂR CERTIFICAT DE DEPOZIT FGR 0000001 Contract de depozitare nr. _____ _____ încheiat la data de ____/____/____ DEPONENT _____ _____ Semințe de consum recepționate la data de: ____/____/____ Denumire punct de recepție: _____												
<p>CERTIFICAT DE DEPOZIT PENTRU SEMINȚE DE CONSUM</p> <p>DEPOZIT LICENȚIAT în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 141/ 2002 cu modificările și completările ulterioare Cantitatea și calitatea (greutatea și gradul) sunt cele determinate de către gradatori autorizați conform legislației în vigoare. Semințele de consum depozitate sunt asigurate în totalitate de către depozitarul semnatar, conform legislației. Deținătorul acestui certificat va solicita predarea semințelor în cel mult un an de zile de la data înscrisă în certificat. Depozitarul este obligat să predea semințele de consum conform cantității și calității înscrise în certificatul de depozit în termen de maximum 7 zile de la data comunicării dispoziției de restituire.</p> <p>Completarea frauduloasă, modificarea sau îndepărtarea ilegală a părților reprezentate de certificatul de depozit se pedepsește conform legii</p>	Contravaloarea depozitării din care: Plătit în avans- lei _____ Rest de plătit - lei _____ Zi _____ Lună _____ An _____ Tarifele includ operațiunile de recepție, uscare, condiționare, asigurare, depozitare, păstrare și restituirea semințelor de consum.												
<p>ELIBERAT DE DEPOZITUL (nume depozit) _____ REPREZENTAT DE (nume și prenume depozitar sau reprezentantul acestuia) _____ Semnătură autorizată _____ Loc ștampilă _____</p>	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15%;">Semințe de consum</td> <td style="width: 15%;">Cantitate certificată (kg)</td> <td style="width: 15%;">Grad alocat</td> <td style="width: 15%;">Umiditatea %</td> <td style="width: 15%;">Masa hectolitrică (kg/hl)</td> <td style="width: 20%;">Impurități și/sau corpuri străine %</td> </tr> <tr> <td>_____</td> <td>_____</td> <td>_____</td> <td>_____</td> <td>_____</td> <td>_____</td> </tr> </table>	Semințe de consum	Cantitate certificată (kg)	Grad alocat	Umiditatea %	Masa hectolitrică (kg/hl)	Impurități și/sau corpuri străine %	_____	_____	_____	_____	_____	_____
Semințe de consum	Cantitate certificată (kg)	Grad alocat	Umiditatea %	Masa hectolitrică (kg/hl)	Impurități și/sau corpuri străine %								
_____	_____	_____	_____	_____	_____								
Spărturi(%) _____ Conținutul de gluten umed (%) _____ Indice de deformare a glutenului(mm) _____ Conținut ulei*(%) _____ *după caz	Alte caracteristici fizico-chimice _____												

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind înființarea și componența Consiliului pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice**

În temeiul art. 18 și 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se înființează Consiliul pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice, structură fără personalitate juridică, subordonată direct primului-ministru.

(2) Activitatea Consiliului pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice urmărește realizarea următoarelor scopuri:

- a) eliminarea stopajului la sursă;
- b) asigurarea unui mod eficient de cheltuire a banului public;
- c) eliminarea risipei în utilizarea fondurilor publice;
- d) înlăturarea diferențelor majore legate de sistemul de salarizare, în procesul achizițiilor publice a produselor similare, în realizarea investițiilor și în modalitatea de decontare a cheltuielilor efectuate;

e) înlăturarea acoperirii preferențiale a cheltuielilor pe alte considerente decât eficiența și eficacitatea administrării banului public.

(3) Consiliul își desfășoară activitatea numai la solicitarea expresă a primului-ministru.

Art. 2. — Consiliul pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice elaborează și prezintă primului-ministru analize punctuale și generale pe probleme de bună administrare a fondurilor din bugetele de venituri și cheltuieli ale ministerelor, autorităților, agențiilor, oficiilor, comisiilor, comitetelor, centrelor, administrațiilor, unităților, organismelor și institutelor aflate în subordinea, coordonarea sau autoritatea Guvernului și a ministerelor.

Art. 3. — Consiliul pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice este format din 8 membri, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 22 iulie 2009.
Nr. 588.

ANEXĂ

LISTA
membrilor Consiliului pentru Raționalizarea Cheltuielilor Publice

Membru	Funcția	Membru supleant	Funcția	Instituția
Lazăr Dan-Tudor	Consilier de stat	Ilea Codruța	Director de cabinet	Aparatul propriu de lucru al primului-ministru
Mareș George	Director	Cojanu Mariana Dura	Șef serviciu	Ministerul Finanțelor Publice Direcția audit public intern
Sprânceană Mircea Mihai	Director general	Croitoru Ion	Auditor superior	Ministerul Finanțelor Publice Direcția generală — Unitatea centrală de armonizare pentru audit public intern
Sas Constantin	Controlor financiar adjunct	Dima Petre Alexandru	Șef serviciu	Ministerul Finanțelor Publice Direcția generală — Unitatea centrală de armonizare a sistemelor de management financiar și control
Mărgineanu Linda Liana	Consilier	Ciobanu Denis	Consilier	Corpul de control al primului-ministru
Adoroaie Mihai	Consilier	Ploscaru Mihaela	Consilier	Corpul de control al primului-ministru
Cuhutencu Ion	Chestor	Suditu Ștefan	Șef serviciu	Ministerul Administrației și Internelor Direcția generală control și audit intern
Dodan Nicolae Laurențiu	Comisar șef	Trandafir Mihaela	Controlor financiar	Ministerul Administrației și Internelor Direcția generală control și audit intern

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

